

זהלכתא בנחמנ

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמעון דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ תורה ה' ח"א - "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני וגו'" (תהלים נ"ח) ~

א. איך רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א מתחיל תורה זו?

כי צריך כל אדם לומר: כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין ל"ז) נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולהתפלל בעבורם וענין התפילה הן בשני פנים היינו קודם גזר דין מתפללין כסדר התפילה, ואין צריך להלביש התפילה, אבל לאחר גזר דין צריך להלביש התפילה כדי שלא יבינו המלאכים העומדים לשמאל שלא יקטרגו, כמו שכתוב (דניאל ד') בגזירת עירין פתגמין, היינו לאחר גזר דין במאמר קדישין שאלתין, אזי הצדיקים מלבישים שאלתן במאמר.

ב. אבל איך ידעינן בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין?

ע"י המצוות שאנו עושים, יכולים אנחנו לידע בין קודם גזר דין לאחר גזר דין, ודוקא כשעושים המצוות בשמחה גדולה כ"כ עד שאינו רוצה בשום שכר עוה"ב, אלא הוא רוצה שיזמין לו הקב"ה מצוה אחרת בשכר מצוה זאת כמאמר חז"ל (אבות ד') שכר מצוה - מצוה, כי הוא נהנה מהמצוה בעצמה.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי ישראל אלתר בעל ה"בית ישראל" מגור זי"ע ועבי"א

(ליום הארצייט ??)

הרה"ק בעל הבית ישראל מגור נהג ללמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן (מפי מקורביו).

המשב"ק סיפר שה"בית ישראל" עשה לו הרבה סימנים בספה"ק "עלים לתרופה" - מכתבי מוהרנ"ת.

ה"בית ישראל" ציוה לאחד לומר תיקון הכללי - כסגולה להנצל מהרהורים.

פעם הגיע אחד מחסידי ברסלב לביהמ"ד דחסידי גור כדי למכור שם ספרי רבינו מוהר"ן, ניגש אליו יהודי אחד וגירשו מביהמ"ד, משהבחין בכך ה"בית ישראל" הלך אחר האברך וקנה ממנו כל הספרים...

באחד מלילות שבת הגיע הבית ישראל ליטול חלק בסעודת "שבע ברכות" של אחד

מחסידי ברסלב, בעת הגיעו כבר כבו הנרות ובמקום שרר חושך, והגה"ח רבי אברהם שטענהארץ זצ"ל אמר אז "תורה" מ"ליקוטי מוהר"ן" בעל פה - כדרכו, נעמד האדמו"ר מגור בצד ושמע את דבריו הקדושים. בדרך חזרה אמר הוא למלויו: "תמיהה גדולה היא אצלי, מדוע אומר ה"עולם" שהברסלבער חסידים הינם 'טויטע חסידים' [חסידים מתים], וכי מתים הם?! הלא הם חיים ומחיים!" (שיח שרפי קודש).

ג. איך רבינו הקדוש מקשר זאת להחילוק בין נבואת משה רבנו לבין נבואת שאר הנביאים?

וזהו החילוק בין נבואת משה רבנו לבין נבואת שאר הנביאים, כפירוש רש"י: "וידבר משה אל ראשי המטות וגו', זה הדבר אשר צוה ה'" (במדבר ט') פרש"י כל הנביאים נתנבאו בכה אמר ה' - נוסף עליהם משה שהתנבא ב"זה הדבר" כי בחי' "כה" היא אספקלריא שאינה מאירה, ו"זה הדבר" היא בחי' אספקלריא המאירה - ואלו השתי

בחינות נביאות יש בעבודת הבורא: יש אדם העושה המצוה בשכר עוה"ב - שאינו נהנה מהמצוה עצמה, אילו לא היו נותנין לו עוה"ב בשכרה לא היה עושה אותה - וזה בחי' "כה" אספקלריא שאינה מאירה, כמו אדם שרואה איזה דבר מרחוק כן הוא עושה את המצוה בשביל שכרה הבא לעת רחוק, היינו אחר עוה"ז.

ד. למה שילום שכר נקרא בשם "נביא"?

ושלום שכר נקרא בשם "נביא" - כי ר"ת של "יבא ברינה נשא אלומותיו" ושם בפסוק הזה נרמז על שילום שכר: "הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע" (תהלים קכ"ו) - שמצטער בעשייתה, "בא יבא ברינה נשא אלומותיו" - שישמח לעתיד כשיקבל שכר המצוות, ר"ת של "יבא ברינה נשא אלומותיו" ר"ת "נביא".

ה. מה אומר רבנו הק' על נביא שמתנבא "בזה הדבר"?

אבל "נביא" שמתנבא בזה הדבר שאינו רוצה בשכר המצוות אלא רוצה במצוה בעצמה, שהוא משמח כ"כ בעשייתה, עד שממאס בכל מין שכר, נמצא שעוה"ב שלו בהמצוה בעצמה - וזה בחי' "נביא" היינו שלום שכר, בבחי' זה הדבר בבחי' אספקלריא המאירה, כמו אדם הרואה דבר מקרוב בראיה יפה וברה כמו כן הוא נהנה מהמצוה בעצמה, ושכרו נגד עיניו - ומי שהוא במדריגה הזאת שעושה המצוה בשמחה גדולה כ"כ עד שאין רוצה בשום שכר עוה"ב בשבילה - הוא יכול לידע בין קודם גזר דין לאחר גזר דין.

העתק מספר "אש מוהר"ן" (ח"א עמוד ע"א)

אדם אחראי על כל מה שקורה בעולם

רבנו אמר להתבודד על העולם, בשבילי נברא העולם. אדם צריך להיות אחראי על העולם. יראה שהוא לא למד ולא התפלל, ואם הוא התפלל הוא התפלל בלי כונה. מספיק שאחד יתפלל בכונה הוא מבטל את הגזירה. הוא לומד בדחילו ורחימו הוא יבטל את הגזירה.

אדם צריך לדעת שהוא אחראי על מעשה בראשית שכל יום העולם נברא מחדש. צריך לברוא את העולם מחדש. זה נקרא כל יום לברוא את העולם מחדש, את בנין מעשה בראשית. אין זמן להתבטל אין זמן לחשוב. אדם צריך לדעת אני לומד ליקוטי מוהר"ן, להאמין שעל ידי הליקוטי מוהר"ן בוראים מעשה בראשית, בוראים את העולם.

ר' נתן אומר שהעולם הולך לפי איך שלומדים את התורה. הקור והחוס, אין מה לקרוא עיתון, את העיתון מי עושה, את הפוליטיקה שם, איזה רשע אחד מחלל שבת. פח אשפה פוליטיקה.

את העולם מנהלים אלה שלומדים את התורה. אם הם ישנו אותו יום אז באותו יום קורה איזה אסון. הצדיקים שינה רעה להם ורעה לעולם, רשעים שינה יפה להם יפה לעולם. צדיק יכול להגיד עכשיו תהלים, יכול להגיד שמות הצדיקים, יכול לעשות עכשיו שעה התבודדות. אין לך חשק ללמוד, יש לך תנ"ך, ליקוטי תפילות, מדרש, קח דבר קל ותלמד אתו. אחרי זה יהיה לאט לאט. אברך יכול לשבת ארבע שעות ליד ספר וללמוד, לחבר את האותיות, הוא צריך להאמין שאם הוא לא לומד עכשיו קורה אסון. פשוט מאד הוא הרוצח אם הוא לא לומד.

בני אדם החופשיים הם בונים את העולם? חילונים זה סתם איזה ג'וקים, שום דבר לא. רואים שתי חופשיים ברחוב זה שתי ג'וקים, צריך להקיא ולהגעל. צריכים שיהיה חמש מאות מליון אנשים בעולם, זה עושה שלחן זה עושה כסא זה עושה בגד, זה עושה כפתור. השם רוצה שיהיה חמש מאות מליון. זה מכין את העור לתפילין זה שוחט בהמות זה מגדל בהמות.

~ מילתא דבריחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדל התנכרות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"אין עוד מלכדו" - אין אנשים אין שום דבר בעולם

הצה"ק ר' משה מרדכי מלעלוב זי"ע ועכי"א אמר פעם ליהודי שיעשה איזה דבר אבל הנ"ל אמר לו שקשה לעשות הדבר כי חושש מה יאמרו האנשים (כנראה שזה היה איזה ענין לא כ"כ מקובל ברחוב לעשות), וענה לו הצדיק "יש לנו קבלה מהעלמער זיידעם (מהסבא רבה) שכבר מאתים שנה אין אנשים" וכמו שאמרו חז"ל הק' "הוי עז כנמר" ולא יתבייש מפני המלעיגים עליו ואם רצון השי"ת לעשות איזה דבר אזי הצדיקים לא רואים כלום רק השי"ת ותורתו הק'.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"ר {פרש"י} אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

כולם באו בנדבה איש איש מה שנדבו לכו, חוץ מן
הכסף שבא בשוה מחצית השקל לכל אחד (שמהם
נעשו האדנים).

ו. ובאמת לא היה עוד נדבות כסף חוץ מהמחצית
השקל?

לענין מלאכת המשכן לא מצינו שהוצרך שם כסף
יותר, שנאמר וכסף פקודי העדה וגו' בקע לגלגלת
וגו', (ובהמשך נאמר שם ויהי מאת הכתר לצקת את אדני
הקדש (שמות ל"ח כ"ה-כ"ו)), ושאר הכסף הבא שם
בנדבה (ז"א שהיה עוד כסף שבאו בנדבה חוץ מהמחצית
השקל), עשאוה לכלי שרת, (אע"פ שלא הוצרך לגוף
מלאכת המשכן רק לכלים - כגון מזרקות לזריקת הדם ע"ג
המזבח - שי למורא בשם משכיל לדוד).

ח. "ותכלת", מה הכוונה?

צמר צבוע בדם חלזון, (הוא מין דג שדומה צבעו לצבע
התכלת - ראה רמב"ם הלכות ציצית פ"ב), וצבעו ירוק
(הכוונה לצבע התכלת שהוא דומה לצבע הים - ע"י שי
למורא).

ט. "וארגמן", מה הכוונה?

צמר צבוע ממין צבע ששמו ארגמן, (הארגמן הוא
הצמר הצבוע אדום - רמב"ם הלכות כלי המקדש פ"ח י"א).

י. "ותולעת שני", מה הכוונה?

רש"י כאן לא מפרש, ובפרשת מצורע כתב שהוא
צמר הצבוע זהורית, ובמס' יומא ט"ו. פרש"י שהוא
צבע אדום (ומובן שהוא שונה מן הארגמן), ויתכן
שרש"י כאן לא פירש שסמך על תרגום אונקלוס
שתרגם 'וצבע זהורי' - שי למורא.

יא. "ושש", מה הוא?

הוא פשתן, י"ג מינים הקודמים היו צמר רק
שחלוקים בצבעם, - ע"י שי למורא בשם משכיל לדוד
שזהו כוונת רש"י כי 'שש' הוא 'פשתן' זה דבר ידוע,
וכמו שרואים שרש"י לא פירש מהו על "וילבש אותו
בגדי שש" (אצל יוסף הצדיק).

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה
אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה
וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

א. "ויקחו לי תרומה", למה בתוב ויקחו "לי"? (הלא לה'
הארץ ומלואה, והכל הוא של השם - עפ"י גור אריה ורא"ם).
"לי" - לשמי, (שיחול שמו של ה' יתברך עליהם - ע"י שי
למורא מה שמביא מהמדרש על זה).

ב. מה פירוש "תרומה"?

"הפרשה" - יפרישו לי ממונם נדבה.

ג. "מאת כל איש אשר ירבנו לכו", מה הוא לשון
"ירבנו"?

לשון "נדבה", והוא לשון "רצון טוב", פרישנ"ט
בלע"ז (-מתנה, - אוצר לעזי רש"י).

ד. "תקחו את תרומתי", מה לומדים מזה שמוזכר כאן
שלש פעמים המלה 'תרומה', ("ויקחו לי תרומה", "תקחו
את תרומתי", "וזאת התרומה")?

אמרו רבותינו שלש תרומות אמורות כאן: אחת,
"תרומת בקע לגלגלת" (שמות ל"ח כ"ו) שנעשו מהם
האדנים כמו שמפורש באלה פקודי. ואחת, "תרומת
המזבח בקע לגלגלת", (עפ"י האמור בפרשת כי תשא
'מחצית השקל בשקל הקדש') לקופות לקנות מהן
קרבנות ציבור. ואחת, "תרומת המשכן", נדבת כל
אחד ואחד שהתנדבו.

ה. מה צורך בכל הדברים שנאמרו כאן (זהב וכסף ונחשת
וגו')?

שלשה עשר דברים האמורים בענין (כאמת נמנו כאן
חמשה עשר דברים, והמפורשים תירצו על זה תירוצים - ע"י
שי למורא), כולם הוצרכו למלאכת המשכן או לבגדי
כהונה כשתדקדק בהן.

ו. "זהב וכסף ונחשת" וגו', מה כותב רש"י בנוגע
לנדבת 'הכסף' בשונה מכל הדברים?

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

מתוך תפילה לעני לפורים

ח אָנָּא רַחוּם וְחַנוּן, אֱלֹהֵי אֲזַעֲק וְאֶתְחַנֵּן בְּכָל רַמ"ח אַיְבָרֵי וְשָׁם"ה גִּידִי, בְּכָל מוֹרָשֵׁי לְבִי וְחוּשֵׁי, "יִרְאַה וְרַעַד יִבֹּא בִּי, וְתַכְסֵּנִי פְלָצוֹת". "סִמְר מִפְּחָדֶךָ בְּשָׂרִי, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי". "מִי לֹא יִרְאֶה מִלֶּךָּ הַגּוֹיִם כִּי לֶךָ יֵאָתֶה, כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךָ". "אַל נַעֲרֵץ בְּסוּד קְדָשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבֵי". עַל כֵּן מִפְּנֵי אֲבִהֶל, אֶתְבּוֹנֵן וְאֶפְחַד מִפָּנֶיךָ.

ט אָנָּא רַחוּם צַדִּיק, אֲדִיר אִים וְנוֹרָא, אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם הִירְאַה הַקְדוּשָׁה שְׁזָכוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים עַל יְדֵי עֲבוֹדָתָם וְיִגִּיעָתָם וּמִסִּירַת נַפְשָׁם בְּאֶמֶת אֱלֹהִי, עַד שְׁזָכוּ לְהַפִּיר אוֹתָךְ וּלְהַתִּירָא מִפְּנֵיךָ בִּירְאַה נִפְלְאַה, יִרְאַה עֲלָא לְעֲלָא, אֲשֶׁר יֵשׁ כַּח בִּירְאַתָּם הַקְדוּשָׁה, שְׁתַּגִּיעַ גַּם עֲלֵינוּ. רַחוּם עֲלֵינוּ לְמַעַנָם וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ מִירְאַתָּם הַקְדוּשָׁה וְהַנִּפְלְאַה, שְׁנֹזְכָה גַם אֲנַחְנוּ לִירְאַה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד, וְתִהְיֶה יִרְאַתְךָ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא עוֹד, וְנָשׁוּב אֱלֹהֵי בְּאֶמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם.

י רַחוּם עָלֵי לְמַעַן שְׁמֶךָ, וּזְכַנִּי לְהַשְׁתַּוְּקָק וּלְכַסֵּף תָּמִיד לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים וִירָאִים אֲמִתִּיִּים, עַד שְׁאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַתַּגְבְּרוֹת הַחַשֵּׁק וְהַרְצוֹן בְּאֶמֶת לְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, וּלְסַבֵּל כָּל מִינֵי טְרָחוֹת וּמְרָדוֹת, יִגִּיעוֹת וִיסוּרִים בְּשִׁבִּיל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם וּלְהִתְדַבֵּק בָּהֶם בְּאֶמֶת וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל מֵהֶם יִרְאַה שְׁלֵמָה בְּאֶמֶת, בְּאֶפֶן שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת בִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֶמֶת תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד. וְאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַמְנִיעוֹת וְהַיִּגִּיעוֹת וְהַטְרָחוֹת שְׁאֲסַבֵּל בְּשִׁבִּיל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי קְדוּשָׁה וְטָהוֹרָה לְקַבֵּל עַל יְדֵי שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב, לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

יא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, נוֹרָא וְנִשְׁגָּב, חֲנֻנִי וְעֲנֻנִי וְזָכַנִי מִהֲרָה לִירְאַה שְׁלֵמָה בְּאֶמֶת. קְדוּשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, אֲשֶׁר כָּל צָבָא מַעְלָה זוֹחֲלִים וְרוֹעֲעִים מֵאִימַת שְׁמֶךָ, שָׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאֻפְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְכָל הַמַּלְאָכִים הַנוֹרָאִים רוֹעֲשִׁים וּמִתְפַּחַדִּים מִהֲדַר גְּאוּנְךָ, וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאַה רְצוֹנְךָ. "יִהְיֶה שְׁמִיעָתִי שְׁמִיעָךְ יִרְאֵתִי, יִהְיֶה פֶּעֶלְךָ בְּקֶרֶב שְׁנִים חַיִּהוּ, בְּקֶרֶב שְׁנִים תּוֹדִיעַ, בְּרָגְזוֹ רַחוּם תִּזְכּוֹר". תֵּן לָנוּ יִרְאַה, מָלֵא רַחֲמִים. תֵּן לָנוּ יִרְאַה, אִים וְנוֹרָא. תֵּן לָנוּ יִרְאַה, אֱלֹהֵי כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם שָׂרֵשׁ הִירְאַה. "תֵּן פְּחָדֶךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ, וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה שְׁבָרָאתָ, וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כָּלֶם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם".

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

מתוך תפילה לעני לפורים

ח אָנא רחום וחנון, אליך אָזעק וְאַתְחַנֵּן בְּכָל רַמ"ח אַיְבָרַי וְשָׁם"ח גִּידַי, בְּכָל מוֹרְשֵׁי לְבִי וְחוּשֵׁי, "יִרְאָה וְרַעַד יָבֵא בִּי, וְתַכְסֵּנִי פְלָצוֹת". "סֶמֶר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרִי, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי". "מִי לֹא יִרְאֶךָ מְלָךְ הַגּוֹיִם כִּי לֶךָ יֵאָתֶה, כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךָ". "אַל נַעֲרִץ בְּסוֹד קְדָשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבֵיו". עַל כֵּן מִפְּנֵיךְ אֶבְהֵל, אֶתְבּוֹנֵן וְאֶפְחַד מִמֶּךָ.

ט אָנא רחום צדיק, אדיר אים וְנוֹרָא, אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם הִירְאָה הַקְדוּשָׁה שְׁזָכוּ הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים עַל יְדֵי עֲבוֹדָתָם וְיִגִּיעָתָם וּמִסִּירַת נַפְשָׁם בְּאַמֶּת אֵלֶיךָ, עַד שְׁזָכוּ לְהַפִּיר אוֹתָךְ וּלְהַתִּירָא מִפְּנֵיךְ בִּירְאָה נִפְלְאָה, יִרְאָה עֲלֵאָה לְעֵלָא, אֲשֶׁר יֵשׁ בָּח בִּירְאָתָם הַקְדוּשָׁה, שֶׁתִּגִּיעַ גַּם עֲלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנָּם וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִירְאָתָם הַקְדוּשָׁה וְהַנִּפְלְאָה, שֶׁנִּזְכָּה גַּם אֲנַחְנוּ לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךְ תָּמִיד, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא עוֹד, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם.

י רַחֵם עָלֵי לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכְּנִי לְהַשְׁתַּוְּקָה וּלְכַסֵּף תָּמִיד לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים וִירָאִים אֱמֵתִים, עַד שְׁאֲזַכָּה עַל יְדֵי הַתַּגְבְּרוֹת הַחֲשֵׁק וְהַרְצוֹן בְּאַמֶּת לְשֹׁכֵר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת שְׁבָעוּלָם, וְלִסְבֹּל כָּל מִינֵי טְרָחוֹת וּמְרָדוֹת, יִגִּיעוֹת וִיסוּרִים בְּשִׁבִּיל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, עַד שְׁאֲזַכָּה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם וּלְהִתְדַבֵּק בָּהֶם בְּאַמֶּת וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל מֵהֶם יִרְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, בְּאִפֶּן שְׁאֲזַכָּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְאֲזַכָּה עַל יְדֵי הַמְּנִיעוֹת וְהַיִּגִּיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שְׁאִסְבַּל בְּשִׁבִּיל לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי קְדוּשָׁה וְטָהוֹרָה לְקַבֵּל עַל יְדֵה שִׁפְעַת טוֹבָה וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב, לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

יא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, נוֹרָא וְנִשְׁגָּב, חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ וְזַכְּנוּ מִהֲרָה לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. קְדוּשַׁת אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, אֲשֶׁר כָּל צָבָא מַעֲלָה זוֹחֲלִים וְרוֹעֲעִים מֵאִימַת שְׁמֶךָ, שָׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְכָל הַמַּלְאָכִים הַנוֹרָאִים רוֹעֲשִׁים וּמִתְפַּחַדִּים מִהֲדַר גְּאוּנְךָ, וְכֵלֶם עוֹשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רְצוֹנְךָ. "יְהוָה שְׁמַעֲתִי שְׁמַעֲךָ יִרְאֵתִי, יְהוָה פָּעֲלָךְ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיִּהוּ, בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ, בְּרָגְזוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר". תֵּן לָנוּ יִרְאָה, מָלֵא רַחֲמִים. תֵּן לָנוּ יִרְאָה, אִים וְנוֹרָא. תֵּן לָנוּ יִרְאָה, אֱלֹהֵי כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם שָׂרֵשׁ הִירְאָה. "תֵּן פְּחָדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ, וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶׁבִּרְאֵתָ, וִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָלֶם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם".

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק ממברך אותו באותו תנועה שהוא בירך אותו בחלום

ב' אלפים-תתי"א) סיפר אברך יקר מאנשי הצדיק שעבד אצלו בבית בעל מלאכה - וסיפר לו שבאיזה לילה הוא חולם שהרב שליט"א שם את שתי ידיו הק' על ראשו ומברך אותו, ואחר איזה זמן זכה להכנס למעון קדשו של הצדיק והרב שליט"א ממברך אותו באותה צורה שראה בחלום ממש הוא שם את שתי ידיו הק' על ראשו ומברך אותו והוא אומר להרב שליט"א הרי כך בירכת אותי בחלום והצדיק חיך והבין שהרב שליט"א יודע הכל.

עבודת ה' בלי שום גבול - שעות ארוכות של תורה ותפילה

להלן קצת מעבודת השי"ת של מורינו הרב שליט"א בתקופת הגלות במדינת הולנד - (מגליון התחדשות חודש שבט)

עשר שעות ברציפות

ב' אלפים-תתי"ב) ... צהרי שבת קודש (פרשת בא תשע"ה) בשעה 5.30 הגיע מורינו הרב שליט"א לבית הכנסת לתפילת מנחה של שבת קודש שארכה במחצית השעה, ולאחר מכן נטלו ידיים לסעודה שלישית, וכאן מגיע גולת הכותרת של שבת... לאחר שסיימו את שירת כל הזמירות הרב שליט"א החל לשיר "יה ריבון" בניגון הידוע ובאריכות אליה התרגלו אנ"ש זה מכבר, אך למה שקרה הפעם אף אחד לא ציפה, כאשר הרב הגיע לבית השלישי 'א-להא די ליה יקר ורבותא' החל לסמן בידיו לחזור שוב ושוב על הקטע, חלפה רבע שעה, ואף מחצית השעה, והרב עדיין חוזר על הקטע שוב ושוב, כנראה דם יהודים הניגר כמים ברחובות ציון גרמו למורינו הרב שליט"א להאריך בניגון המתחנן והמתרפק שעתיים תמימות! הצדיק הרחום אשר לא מפסיק לכאוב על עם ישראל, יחד עם צאן מרעיתו, זעקו והתחננו "פרוק ית ענך מפום אריותא"! אוי טאטע רחם נא ו"אפק ית עמך מגו גלותא", כי הרי זה "עמך די בחרת מכל אומיא".

אם לא די באריכות, כאן הגיע הזמן לשבח ולפאר את השם יתברך על כל חסדיו, ומורינו הרב שליט"א פתח בשיר נוסף, שנכנס לשונו בנים "כי אתה הוא מלך מלכי המלכים מלכותו נצח! נוראותיו שיחו, ספרו עוזו, פארוהו צבאיו. קדשוהו, רוממוהו, רון שיר ושבח, תוקף תהילות תפארתו!" מילים אלו שמקורם ב"יצירות" לפרשת פרה, לא פסקו מפיהם של אנ"ש במשך שעתיים נוספות! תוך כדי השירה אמר מורינו הרב שליט"א שצריך להמשיך את השבת כמה שיותר, מפני שלמזיקים אין רשות להזיק לאדם בשבת, אך מיד במוצאי שבת הם מחפשים את האדם, אולם כאשר נמצא הוא עדיין בשבת קודש מתייאשים והולכים להם וכך זוכים להנצל מהם לאורך כל השבוע. לאחר כשעתיים של שירת 'כי אתה הוא מלך מלכי המלכים' הרב שליט"א עבר לשיר נוסף כשהפעם הוא בוחר בניגון 'שומרי מצוותיה' אותו ניגן במשך כעשרים דקות נוספות, רק סמוך לחצות הלילה בשעה 12.30 הרב שליט"א זימן על הכוס לאחר כשבע שעות של סעודות לבדה! אך גם כאן לא נגמר כל הטוב הזה... הרב שליט"א האריך אף בתפילת ערבית ובסעודה רביעית שהסתיימה רק סמוך לשעה 2.30 לפנות בוקר! מי ימלא ומי יפלא על גודל הזכות שזכו אנ"ש בשבת בא במחיצת מורינו הרב שליט"א, אכן התפילות שהתפללו אנ"ש בערב שבת על מורינו הרב שליט"א פעלו הרבה מאד.

הצדיק מתחיל השיעור בדיוק באותו ענין שהאברכים דיברו לפני שהתחיל השיעור - רק הצדיק זוכה לקו הירוק

ב' אלפים-תתי"ג) סיפור נפלא זה היה השבוע שתי אברכים מאנשי הצדיק הוזמנו לשיעור שהיה בביתו של הרב שליט"א ולפני שנכנסו לשיעור דיברו בגדולת נוראות קדושתו של הצה"ק ר' יואל מסאטמאר זי"ע ועב"א שבידוע צדיקים הפליגו בעוצם קדושתו והצה"ח ר' בנימין זאב חשין זצוק"ל (מוקני חסידי ברסלב בדור הקודם) אמר שעל שתי צדיקים ראו הקו הירוק (סימן קדושה שזוכים רק יחידיים בכל דור) על הצה"ק מסאטמאר שידוע שאמר שהוא ואבותיו ואבות אבותיו (שמונה עשרה דורות) לא פגמו מעולם וכן על צדיק דורינו - מורינו הרב שליט"א והנה הרב שליט"א מתחיל השיעור ומתחיל לדבר בהתלהבות עצומה ופניו בוערות כלפידים ומדבר מענין הקו הירוק ואומר בהתלהבות רק הצדיק זוכה לקו הירוק ומאריך בענין נורא זה - והיה ממש פלא איך שהצדיק דיבר מגדולת הצדיקים שזוכים לקו הירוק שהאברכים דיברו מהצדיק מסאטמאר שהוא זכה לזה - וזה ממש רוח"ק עצום.

כי הוא היה צדיק הדור

ב' אלפים-תתי"ד) וכדאי להעתיק לשונו הק' של מורינו הרב שליט"א מובא בספר "שבחן של צדיקים" (עמ' 113) הרב שליט"א מדבר שם על הבכיות הנוראות של הרבי מסאטמאר בימי השובבי"ם - ומסיים בזה"ל "הרבי מסאטמאר היה מוריד אוקינסים של דמעות בפרט בימי השובבי"ם שהיו יותר מימי אלול ויותר מכל נדרי - כי הוא היה צדיק הדור" ועורר על זה שאנשים יעשו תשובה על פגמי הברית הנוראים האלה.

הצדיק מודיע כבר מראש הנסים שהשי"ת יעשה בבת ים - התגלות נוראה שהיה לאחרונה

ב' אלפים-תתט"ו) כולם שמעו הנסים והנפלאות שהשי"ת עשה עם עם ישראל לפני כשבוע שהמחבלים הארורים ימ"ש רצו לעשות פיגוע המוני ר"ל ע"י ששמו מטען חבלה באוטובוסים בבת ים וברגע האחרון איזה אשה הבחינה בחפץ החשוד והנהגים הורידו במהירות כולם מהאוטובוסים ותיכף אחרי כן נשמע פיצוץ אדיר וכל האוטובוסים עלו בלהבות - ובניסי ניסים לא נפגע שום יהודי - אבל מצוה לפרסם מה שהיה כמה ימים לפני זה היה שיעור ממורינו הרב שליט"א לקבוצה של בת-ים (כנהוג שיש כל שבוע בימי שני ורביעי שיעורים בביתו של הצדיק כל פעם לקבוצה אחרת מכל קצוי הארץ ממש מדין ועד באר שבע, מבני ברק, אלעד, ביתר, בית שמש, גבעת אולגה, וכ"ו וכ"ו) והנה בתוך השיעור הרב שליט"א משמיע דיבורים אלו "כל מי שהוא בתפיסת יד של הצדיק הצדיק שומר עליו" והרב שליט"א ממשיך "עד אילת קשה לי להושיט את היד" (והרב שליט"א פושט ידו ותופס חבילת טישו שהיה על השלחן אבל עד בת ים אפשר להגיע - אני יגיע לבת-ים" וכידוע הרבה פעמים הרב שליט"א מדבר דיבורים לא מובנים - אבל אח"כ כשנשמעו הנסים והנפלאות כבר כולם הבינו מה שהצדיק אמר זאת מראש.

בזכות השלש מאות בחורים שחתמו להתרחק מכלים המשחיתים - השי"ת עשה נסים ונפלאות

ב' אלפים-תתט"ז) ואח"כ הרב שליט"א אמר דיבור נורא שהנסים ונפלאות היה בזכות השלש מאות בחורים מהקהילה הקדושה שחתמו לאחרונה אצל הצדיק שלא יהיה להם שום קשר לשום מכשיר שאינו כשר בתכלית השלימות - ורק בזכות מסי"נ זו היה הנסים והנפלאות - וכן יש לציין שהרב שליט"א - אמר כשסיפרו לו הנסים והנפלאות שלשה ימים היה לו עבודה להמתיק גזירה זו.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורבינו הקדוש והנורא הנחל גובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הצה"ק ר' לייב שרה'ם זי"ע ועכ"א מתלמידי הבעש"ט הק' זי"ע ועכ"א

מלחמתו הנוראה נגד כוחות הרשע שגזרו ללמוד חכמות ולשונות עם התושב"ר הקדושים

(ליום היארציית ד' אדר)

הצדיק הזה לחם מלחמת קודש עם הקיסר מפראקרייך פראנץ יאזעף שר"י שרצה לגזור שילמדו ילדי ישראל שפות וחכמות הגויים ר"ל, והצדיק הפלא הזה היה רואה ואינו נראה והיה נכנס לתוך ארמון המלוכה והיה מכה בו מכות מופלאות והיה יושב בין השרים וצועק קולות משונות הזקן מרביץ לי ולא רואים שיש בן אדם כי היה איש קדוש פלא מאד (אפשר לראות באריכות בספר יוסף קדישא').

הבית שעל ציון ר' לייב שרה'ם

(זכה שיש לו מאות נכדים שיחיו אצל הקהילה הקדושה של מורינו הרב שליט"א הלא הם צאצאי הרה"צ ר' יוסף קדיש קרישבסקי זצ"ל וחתנו השרף ר' שמואל שפירא זי"ע ועכ"א).

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת כודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לישועת והצלחת שלום בן ליבא נ"י / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

יו"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלם תובב"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים